

José Tudela Aranda

“El Parlament, una institució essencial per a la democràcia”

Cristina Botella Crespo

Cap de l'Àrea d'Afers Parlamentaris

Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació

Sobre la institució del Parlament i sobre el seu nou paper en la societat del segle XXI, se n'ha parlat i se'n parlarà a bastament, però el rigor de l'obra del doctor en Dret per la Universitat de Saragossa, José Tudela Aranda, construïda amb l'experiència de més de quinze anys com a lletrat de les Corts d'Aragó, fan d'aquest llibre una obra de referència.

El valor essencial del llibre rau, al meu entendre, en la capacitat de l'autor per reunir tots els aspectes del debat obert sobre l'estat i el futur de la democràcia i, paral·lelament, d'una de les institucions que la sustenten (el Parlament), per analitzar-los sistemàticament, no amb la voluntat de resoldre problemes que no estan en l'ordre de la ciència, sinó en el de la política, per convidar-nos a una reflexió profunda i necessària.

És evident que, malgrat la impermeabilitat vers els canvis, el paper del Parlament ha anat canviant amb les profundes transformacions socials i tecnològiques dels darrers anys. Des del vessant social, l'estudi aborda la necessitat de transformació del Parlament per tal que els ciutadans s'interessin pel seu treball, és a dir, per la participació política. Des del vessant intern, el Parlament ha de ser un espai de control del poder i de la seva legitimitació.

FITXA TÈCNICA

Títol

El Parlamento necesario.
Parlamento y democracia en el siglo XXI

Autor

José Tudela Aranda

Edita

Congrés dels Diputats

Any edició

2008

Lloc edició

Madrid

Nombre de pàg.

341

A partir d'aquestes reflexions, l'autor desenvolupa les seves teories en quatre apartats:

- La democràcia com a premissa. Si l'un és consubstancial a l'altra, és lògic que un participi en la crisi de l'altra. Per a l'autor, dues clares mostres de la crisi del funcionament del Parlament són el progressiu desdibuix de les funcions parlamentàries i la crisi de la representativitat d'una cambra presonera del sistema de partits i de la seva disciplina.
- El control com a funció primària del Parlament contemporani. L'apartat no obvia, però, esmentar les funcions legislativa i representativa, com tampoc la missió d'informador de la política.
- L'organització administrativa del nou Parlament i la incidència de les noves tecnologies.
- La nova ciutadania i el dret al Parlament. El principal repte per a la renovació del Parlament és aconseguir que els ciutadans se sentin veritablement representats pels seus diputats, cosa que s'ha d'aconseguir dins d'un context en què la majoria de ciutadans es distancien de la política i només són una minoria els que reclamen més participació.

En l'epíleg, l'autor conclou que el Parlament és democràcia i que des d'aquesta idea cal entendre la seva posició activa com a model polític per assolir el perfeccionament de la democràcia dins el nou context social i tecnològic. També ens parla del deute del Parlament amb la llibertat que, d'acord amb José Tudela, s'ha de satisfer des d'una doble perspectiva: la ideològica, per tal d'enfortir l'estat de dret i els seus instruments, i la funcional, exercint la funció de control del poder executiu.